

Sygn. akt VII U 1697/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Zabrocka

Protokolant: referent stażysta Barbara Zielazna

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2015 r. w Gdańsku

sprawy L. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania L. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 29 lipca 2014 r. nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt : VII U 1697/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 lipca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu L. C. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach, z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa, tj. nie udokumentowania przez ubezpieczonego 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Jednocześnie pozwany informacyjnie nadmienił, że do stażu pracy w szczególnych warunkach zostały zaliczone następujące okresy tj. od 02 lutego 1979 r. do 30 listopada 1981 r., od 01 sierpnia 1982 r. do 15 maja 1989 r., od 01 października 1989 r. do 28 lutego 1993 r., od 04 listopada 1995 r. do 28 lutego 1996 r., od 01 kwietnia 1996 r. do 30 września 1996 r. z wyłączeniem okresów urlopów bezpłatnych oraz zwolnień lekarskich po 14 listopada (...).

Odwołanie od powyższej decyzji wywiódł ubezpieczony, wnosząc o zaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach następujących okresów:

- od 11 sierpnia 1969 r. do 22 grudnia 1969 r.
- od 01 czerwca 1970 r. do 16 września 1970 r.
- od 15 lutego 1971 r. do 02 sierpnia 1971 r.
- od 02 marca 1973 r. do 30 kwietnia 1973 r.

- od 01 marca 1974 r. do 03 czerwca 1974 r. - w trakcie których skarżący był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w P. i świadczył pracę w charakterze kopacza ziemnego.

Ponadto wnioskodawca zwrócił się także z wnioskiem o zaliczenie okresu od 12 listopada 1975 r. do 14 czerwca 1976 r. z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...) w D. na stanowisku garbarza.

Skarżący wniósł również o zaliczenie pracy w Spółdzielni (...) w M., która wnioskodawca wykonywał w okresie od 16 maja 1989 r. do 30 września 1989 r. będąc zatrudnionym na stanowisku operatora koparki gąsienicowej K – 408.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w treści zaskarżonej decyzji.

Jednocześnie pozwany organ rentowy wyjaśnił, że ubezpieczony już w dniu 02 maja 2011 r. wystąpił z wnioskiem o ustalenie uprawnień do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Decyzją z dnia 15 lipca 2011 r. pozwany odmówił skarżącemu dochodzonego świadczenia. Ponadto prawomocnym wyrokiem z dnia 15 marca 2012 r. o sygn. akt VII U 2954/11 Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił odwołanie ubezpieczonego od wskazanej powyżej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony L. C., urodzony w dniu (...), w dniu 03 lipca 2014 r. wystąpił z ponownym wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury w obniżonym wieku. Ubezpieczony nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego, a wymagany prawem wiek 60 lat ukończył dnia 03 czerwca 2011 r.

W toku postępowania przez organem rentowym na dzień 31 grudnia 1998 r. skarżący udowodnił ogólny staż ubezpieczeniowy w wymaganym wymiarze tj. 25 lat, w tym 12 lat, 6 miesięcy i 26 dni pracy w szczególnych warunkach.

Zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją z dnia 29 lipca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu L. C. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach, z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa, tj. nie udokumentowania przez ubezpieczonego 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Jednocześnie pozwany informacyjnie nadmienił, że do stażu pracy w szczególnych warunkach zostały zaliczone następujące okresy tj. od 02 lutego 1979 r. do 30 listopada 1981 r., od 01 sierpnia 1982 r. do 15 maja 1989 r., od 01 października 1989 r. do 28 lutego 1993 r., od 04 listopada 1995 r. do 28 lutego 1996 r., od 01 kwietnia 1996 r. do 30 września 1996 r. z wyłączeniem okresów urlopów bezpłatnych oraz wolnień lekarskich po 14 listopada (...).

Okoliczności bezsporne, vide: akta rentowe: wniosek o emeryturę z dnia 03 lipca 2014 r. – k. 1-2, decyzja pozwanego z dnia 30 lipca 2014 r. – nienumerowana karta akt rentowych

Nie była to pierwsza próba pozyskania przez ubezpieczonego dochodzonego świadczenia. Ubezpieczony uprzednio złożył w organie rentowym wnioski o emeryturę w dniu 02 maja 2011 r.

Mocą decyzji z dnia 26 maja 2011 r. pozwany organ rentowy odmówił wówczas skarżącemu prawa do świadczenia emerytalnego z uwagi na nielegitymowanie się przez wnioskodawcę 15 – letnim stażem pracy w szczególnych warunkach.

W dniu 20 czerwca 2011 r. ubezpieczony zwrócił się do organu rentowego o ponowne ustalenie prawa do wnioskowanego świadczenia.

Decyzją z dnia 15 lipca 2011 r. pozwany odmówił skarżącemu praw do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym powołując się na fakt, że wnioskodawca nie wykazał, że w istocie legitymuje się 15 – letnim stażem pracy w szczególnych warunkach.

Wnioskodawca zakwestionował trafność w/w decyzji wnosząc od niej odwołanie. Równocześnie skarżący wniósł o zaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach następujących okresów:

- od 11 sierpnia 1969 r. do 22 grudnia 1969 r., od 01 czerwca 1970 r. do 16 września 1970 r., od 15 lutego 1971 r. do 02 sierpnia 1971 r., od 02 marca 1973 r. do 30 kwietnia 1973 r. , od 01 marca 1974 r. do 03 czerwca 1974 r. – z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w P.

- od 12 listopada 1975 r. do 14 czerwca 1976 r. z tytułu zatrudnienia w Zakładzie (...) w D.

- od 06 maja 1989 r. do 30 września 1989 r. z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni (...) w M.

W celu wykazania charakteru pracy świadczonej w Przedsiębiorstwie (...) w P. ubezpieczony wniósł o dopuszczenie oraz przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków: W. P. oraz J. W..

Równocześnie ubezpieczony nie przedstawił żadnych wniosków dowodowych celem wykazania charakteru zatrudnienia w pozostałych wskazanych w odwołaniu od decyzji okresach, których zaliczenia domagał się skarżący.

Na mającej miejsce w dniu 15 marca 2012 r, rozprawie Sąd Okręgowy w Gdańsku dopuścił oraz przeprowadził dowód z zeznań w/w świadków, zeznań ubezpieczonego oraz kartoteki zarobkowej skarżącego z okresu zatrudniania w Przedsiębiorstwie (...) w P., akt osobowych skarżącego z okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) w D. oraz zeznań wnioskodawcy jak również akt osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w Spółdzielni (...) jak również zeznań wnioskodawcy na okoliczność charakteru pracy ubezpieczonego wykonywanej w tym okresie.

Wyrokiem z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt VII U 2954/11 Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego.

Wnioskodawca nie zakwestionował trafności w/w orzeczenia oraz nie wywiódł od niego apelacji. W związku z powyższym przywołany powyżej wyrok uzyskał walor prawomocności.

dowód, vide: akta rentowe: decyzja pozwanego z dnia 15 lipca 2011 r. – k. 111, wniosek ubezpieczonego z dnia 02 maja 2011 r. – k. 1-2, decyzja pozwanego z dnia 26 maja 2011 r. – k. 78, pismo z dnia 20 czerwca 2011 r. – k. 97,

dowód, vide: akta sprawy o sygn. VII U 2954/11 : odwołanie skarżącego z dnia 08 sierpnia 2011 r. – k. 2, pismo procesowe ubezpieczonego z dnia 28 września 2011 r. – k.15, wyrok Sądu Okręgowego z dnia 15 marca 2012 r. – k. 48, protokół rozprawy z dnia 15 marca 2012 r. – k. 43-47, kartoteki płacowe skarżącego – k. 21

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, w aktach sprawy o sygnaturze o VII U 2954/11 oraz w aktach ubezpieczeniowych pozwanego organu emerytalnego, których prawdziwość i rzetelność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia jej wiarygodności z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia ustalenia prawa ubezpieczonego do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Wyniki przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego wykazały, że odwołanie ubezpieczonego nie jest słuszne.

Ogólne zasady nabywania prawa do emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po 1948 r. zostały uregulowane w treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2013, poz. 1440 ze zm.), zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje

emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, tj. spełniają łącznie następujące warunki na dzień 01 stycznia 1999 r. :

- 1) legitymują się okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż: 65 lat - dla mężczyzn, 60 dla kobiet,
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej: 25 lat dla mężczyzn, 20 dla kobiet,
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Należy także zaznaczyć, iż dla uzyskania uprawnień do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wymagane jest osiągnięcie wskazanego w przepisach wykonawczych wieku, a także przepracowanie określonej ilości lat w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Aktem wykonawczym, do którego odsyła ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Stosownie do treści § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli na dzień 1 stycznia 1999 r. spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Nie budziło wątpliwości Sądu, że prawo do emerytury z tytułu prac w szczególnych warunkach było już przedmiotem postępowania przed Sądem, które zostało zakończone wydaniem prawomocnego wyroku. Wskazać nadto należy, że w sprawie zainicjowanej wniesieniem odwołania od decyzji organu rentowego z dnia 29 lipca 2014 r. ubezpieczony domaga się zaliczenia identycznych okresów, o uwzględnienie których wnioskował uprzednio.

Podkreślić jednak należy, że chociaż przedmiot niniejszego postępowania jest identyczny (w obu przypadkach jest nim prawo do emerytury) oraz toczy się pomiędzy tożsamymi co uprzednio podmiotami, to każde z postępowań zostało zainicjowane na skutek odwołań wniesionych od innych decyzji organu rentowego.

Decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie ma przymiotu powagi rzeczy osądzonej, z uwagi na powyższe ubezpieczony może ponownie wystąpić z wnioskiem o to samo świadczenie, którego poprzednio mu odmówiono.

Wskazać nadto należy, że na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do świadczeń lub ich wysokości podlegają ponownemu ustaleniu, jeżeli po uprawomocnieniu się pierwotnej decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawnią się okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość.

Powyższe oznacza, że ubezpieczony może ponownie wystąpić z wnioskiem o to samo świadczenie, którego uprzednio mu odmówiono, jeśli powoła się na nowe dowody lub ujawni okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, mające wpływ na ustalenie uprawnień ubezpieczeniowych.

Pod pojęciem ujawnienia nowych okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji organu rentowego należy rozumieć zarówno takie okoliczności, których strony realizacyjnego stosunku prawnego ubezpieczeń społecznych nie mogły powołać w poprzednim postępowaniu (wtedy ich nie znały), lecz także takie okoliczności, które powinny być znane przy dołożeniu należytej staranności, jednakże na skutek błędu, zaniedbania, przeoczenia czy nieznanomości przepisów nie zostały uwzględnione w poprzednim postępowaniu.

W wyniku zastosowania instytucji ponownego ustalania prawa do emerytur/rent następuje nadzwyczajna kontynuacja postępowania w tej samej sprawie (zob. wyrok SN z dnia 15 listopada 2000 r., II UKN 41/00, Prok.

i Pr. 2001, nr 6, poz. 39 i postanowienie SN z dnia 20 września 2011 r., I BU 4/11, LEX nr 1101321), w którym organ rentowy ma możliwość zniwelowania własnego uchybienia powstałego przy ustalaniu prawa do świadczenia, natomiast zainteresowany uprawniony jest do ubiegania się o świadczenie, którego mu nie przyznano, jeżeli wcześniej nie powołał się na okoliczności uzasadniające powstanie takich uprawnień.

(vide: Antonów K., Komentarz do art. 114 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych)

Reasumując zaprezentowane powyżej rozważania należy wskazać, że przesłankami ponownej oceny uprawnień ubezpieczeniowych są "nowe dowody" i "ujawnione okoliczności" istniejące przed podjęciem decyzji organu rentowego i mające wpływ na ustalenie prawa do emerytur i rent.

Przenosząc przedmiotowe rozważania na grunt sprawy niniejszej należy wyjaśnić, że we wniesionym odwołaniu od zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji ubezpieczony de facto domagał się uwzględnienia okresów zatrudnienia w trzech różnych zakładach pracy.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do okresów pracy świadczonej przez wnioskodawcę w Przedsiębiorstwie (...) w P.. Podkreślić zatem należy, że jedynym dowodem wskazanym przez ubezpieczonego, mającym wykazać charakter wykonywanej przez niego pracy są kartoteki zarobkowe oraz zeznania świadka J. W..

Nie uszło uwadze Sądu, że przywołane powyżej kartoteki oraz zeznania w/w świadka zostały dopuszczone jako dowód oraz wzięte pod uwagę przez orzekający uprzednio w sprawie o sygn. akt VII U 2954/11 Sąd, który oddalił odwołanie skarżącego.

Co prawda wydany w dniu 15 marca 2012 w sprawie o sygn. akt VII U 2954/11 wyrok nie zawierał uzasadnienia, ale zważywszy na długość okresu pracy ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) w P. oczywistym jest, że orzekający w sprawie o sygn. akt VII U 2954/11 Sąd nie znalazł podstaw oraz nie uwzględnił okresów w/ w zatrudnienia do stażu pracy w szczególnych warunkach.

Zważywszy, że w toku niniejszego postępowania skarżący powołuje się na tożsame dowodowy na które powoływał się uprzednio należy stwierdzić, że wnioskodawca nie wyjawiał nowych okoliczności, dowodów, które nie byłyby znane dotychczas organowi rentowemu jak i orzekającemu uprzednio Sądowi.

Sąd w całej rozciągłości podziela także pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w treści wyroku z dnia 05 kwietnia 2011 r. o sygn. akt III UK, zgodnie z którym: „ w postępowaniu sądowym toczącym się na skutek odwołania od decyzji organu rentowego w przedmiocie ponownego ustalenia prawa do świadczenia rentowego nie mogą być badane te kwestie, o których rozstrzygnął wcześniej sąd prawomocnym wyrokiem w sprawie między tymi samymi stronami w związku z odwołaniem ubezpieczonego od decyzji odmawiającej prawa do tego świadczenia”.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że w toku niniejszego postępowania ubezpieczony nie powołał się na nowe, nieznane dotąd dowodowy, okoliczności, które uzasadniałyby ponowne zbadanie charakteru pracy wykonywanej przez skarżącego w trakcie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w P..

Z uwagi na powyższe Sąd odstąpił od badania charakteru zatrudnienia ubezpieczonego w Zakładzie (...) w D. oraz Spółdzielni (...) w M. pomimo niewątpliwego powołania przez ubezpieczonego nowych dowodów mających wykazać charakter pracy wykonywanej przez skarżącego podczas zatrudnienia we wskazanych powyżej zakładach pracy w postaci zeznań wskazanych przez ubezpieczonego świadków.

Orzekając w tej materii Sąd miał na uwadze, że z uwagi na krótki okres świadczenia pracy przez skarżącego we wskazanych powyżej przedsiębiorstwach (odpowiednio: w Zakładzie (...) w D. skarżący był zatrudniony przez okres 7 miesięcy i 2 dni, a w Spółdzielni (...) w M. przez okres 3 miesięcy i 15 dni) nawet ewentualne uznanie w/w okresów po zsumowaniu z pozostałym uwzględnionym przez pozwanego okresem, w którym skarżący świadczył pracę

w szczególnych warunkach nie sprawiłoby, by ubezpieczony legitymował się wymaganym przez prawo 15 – letnim stażem pracy w szczególnych warunkach.

Tym samym, działając na podstawie art. 217 kpc wnioskując a contrario Sąd oddalił zgłoszone przez ubezpieczonego wnioski dowodowe w przedmiocie przesłuchania w charakterze świadka J. P. oraz D. W. na okoliczność charakteru zatrudnienia ubezpieczonego w Zakładzie (...) w D. oraz K. P. na okoliczność zatrudnienia skarżącego w Spółdzielni (...) w M. – uznając, że przeprowadzenie zawnioskowanych dowodów nie miałyby znaczenia dla istoty sprawy oraz zapadłego w postępowaniu rozstrzygnięcia.

Mając na względzie powyższe, nie znajdując podstaw do zakwestionowania zaskarżonej decyzji, Sąd Okręgowy na podstawie przywołanego przepisu art. 114 ust 1 a contrario ustawy emerytalnej oraz art. 477¹⁴§1 k.p.c. odwołanie oddalił.

SSO Elżbieta Zabrocka